

er henlagt til Direktoratet for Ulykkesforsikringen og Sagerne om Tingsskadeerstatningerne i Henhold til Afsnit 4 til Krigsforsikringernes Forvaltningsorganer. Der er imidlertid enkelte Spørgsmaal, der ikke kan klares af den Administration, der allerede eksisterer i Forvejen. Dette gælder Bestemmelserne i Afsnit 2 om Hædersgaver, Afsnit 3 om Godtgørelse for Lidelse og Tort i Anledning af Frihedsberøvelse og Afsnit 5 om særlig Støtte til Paabegyndelse eller Fortsættelse af Virksomhed eller Uddannelse samt om Støtte til Genoprettelse af særlige Tab. Disse Spørgsmaals Behandling har man henlagt til et særligt, men midlertidigt Organ, *Erstatningsraadet*, i hvilket man har koncentreret Sagkundskab fra forskellige Omraader, og hvor ogsaa Frihedsbevægelsen er repræsenteret. Erstatningsraadet har tillige Opgaver i Forbindelse med Administrationen af Bestemmelserne i Lovens øvrige Afsnit; bl. a. bliver det Erstatningsraadet, der i givet Fald maa træffe Afgørelse af, om en Person hører til den Kreds af Personer, der omfattes af Lovens forskellige Afsnit.

De med Lovens Gennemførelse forbundne *Udgifter* var i Bemærkningerne til Lovforslaget anslaaet til 4 750 000 Kr. aarligt og 52,8 Mill. Kr. en Gang for alle. Efter at Lovforslaget var blevet ændret i Folketinget, mente Ministeren at maatte anslaa det aarlige Beløb til mellem 6 og 7 Mill. Kr. og Engangsbeløbet til 54,8 Mill. Kr.

Ved Lovforslagets første Behandling i Folketinget anbefalede *Holger Larsen* (Odense Amt) Lovforslaget, som dog paa forskellige Punkter maatte overvejes nærmere i et Udvalg. *Aksel Møller* (K. F.) fremsatte tillige med flere andre af Ordførerne Ønske om, at Loven kom til at gælde en større Kreds af Personer end oprindeligt foreslaaet. *Rager* (R. V.) sluttede sig hertil og nævnte i den Forbindelse, at der efter Loven burde kunne gives Erstatning til de efterladte efter Personer, som paa Frihedsbevægelsens Foranledning var blevet dræbt ud fra en fejlagtig Formodning om, at de havde gjort sig skyldige i Angiveri. At der skulde gives Erstatning for Underforsikring var beklageligt, men maaske nødvendigt. Man burde imidlertid i saa Fald fradrage, hvad der var betalt for lidt i Forsikringspræmier. *Svend Nielsen* (D. K.) gjorde bl. a. gældende, at Hædersgaverne og Erstatningerne for Tort og Lidelse burde være skattefri, og at Erstatningerne for Fængselsophold var meget lave. Desuden beklagede han, at der ikke skulde betales fuld Erstatning for mistede Effekter. *Stærmosé* (D. S.) mente ogsaa, at Forslagets Bestemmelser paa enkelte Punkter var for snævre. Som Helhed ansaa han dog Forslaget for godt. *Oluf Pedersen* (D. R.) fandt, at Lovforslaget var for ensidigt, idet det næsten udelukkende gjaldt Folk af en bestemt politisk